با وجود این ویژگی‌های در خور توجه در شریف امامی، در نظر اول، چشم انداز کتاب خاطرات او بسیار غنی و گسترده و احیانا روشنگر برخی مسائل به نظر می‌رسد.

اینک به ارزیابی گفته‌ها و ناگفته‌های خاطرات شریف امامی، می‌پردازیم:

گفته‌ها:

شریف امامی بازگوئی خاطرات خود را با موضوع پیشینه خانوادگی‌اش، از زمان تحصیل در مدرسه راه‌آهن آلمان شروع می‌کند (ص۱۱) و سپس در تداوم آن به جریاناتی چون شروع خدمت در راه‌آهن دولتی در اهواز (ص ۱۳) با ذکر بسیاری جزئیات دربارهٔ اوضاع آنروزگار راه‌آهن، و به طرز شگفت‌آوری گاه تاریخ روز و ساعت ملاقات با افراد را ذکر می‌کند (مثلا ص ۲۰) ایام خدمت نظام وظیفه، (ص ۲۰-۳۱)، جریان انتقال به تهران و اعزام به سوئد برای طی دوره تخصصی راه‌آهن و سپس بازگشت به ایران در ایام آغازین جنگ جهانی دوم ۱۳۱۸/۱۹۳۹ (ص ۲۳-۳۳) حوادث بعدی این خاطرات را تشکیل می‌دهد. وی در بازگشت به ایران، مسئول قسمت جریه تهران گردید و سپس به ریاست آن رسید (۱۳۱۹/۱۹۴۰). خاطرات او از اوضاع اداری و فنی راه‌آهن در ایام شروع جنگ جهانی بسیار در خور توجه است. آنگاه بدون تفصیل زیاد، جریان دستگیری گروهی حدود شصت نفر را در راه‌آهن (مهر ۱۳۲۲/۱۹۴۳) بدست انگلیسی‌ها بیان می‌کند(ص ۶۴-۶۸). اندکی نیز درباره وضعیت دستگیرشدگان در اردوگاه اراک و شیوه بازپرسی انگلیسی‌ها می‌گوید. لازم به ذکر است وی علت دستگیری خود و دیگران در راه‌آهن دانستن زبان آلمانی و دور کردن آنها از پست‌های حساس راه‌آهن می‌داند.(ص ۷۴). وی پس از یک‌سال و پنج روز حبس در اراک و تهران، آزاد شد و خدمت ادارهٔ راه‌آهن را ترک گفت.

اندکی بعد، دکتر شمس‌الدین امیرعلائی، وزیر کشاورزی (۱۳۲۴-۱۳۲۵) وی را به ریاست بنگاه آبیاری منصوب کرد. وی از اجرای طرح‌های مختلف آبرسانی در نواحی و شهرهای مختلف و از جمله طرح انتقال آب کوهرنگ به زاینده‌رود(ص۷۸ به بعد) و طرح‌های مشابه، یعنی آبرسانی به نائین، تبریز، بندرعباس، و اجرای سد گلپایگان و غیره در این ایام خاطراتی را نقل می‌کند. وی در ازاء این خدمات نشان درجه ۳ همایونی را از شاه دریافت کرد(۸۳-۹۲). از جملهٔ خاطرات مفید او از این دوره، علاوه بر ارائه روایتی دست اول از جریان سقوط هواپیمای شخصی محمدرضا پهلوی در حین عزیمت از دیدار طرح کانال کوهرنگ، مطالبی دربارهٔ اختلاف ایران و افغانستان بر سر رودخانه هیرمند و آمریکائی‌ها در این قضیه است.